

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 998, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 179).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Retoft): Jeg skal på udvalgsflertallets vegne anbefale, at man vedtager lovforslaget, som det foreligger.

Holmberg: Inden vi går til afstemning over dette lovforslag, som tilsigter at gøre tillægsafgiften permanent, ønsker jeg at fremsætte et par bemærkninger. Vi har jo både ved første og anden behandling drøftet motorbeskatningen, og den diskussion er der ingen grund til at gentage, men jeg beklager endnu en gang, at folketinget vil gøre det, som det nu åbenbart gør om nogle minutter. Vi ville som bekendt have stemt for en 1-årig forlængelse, hvis vi kunne have fået tilsagn fra den højtærede minister om en drøftelse af hele motorbeskatningen, altså ikke enkelte ting deri, men det hele. Det har vi ikke kunnet få, og det har været afgørende for os.

Jeg ved nok, at den højtærede minister for offentlige arbejder inden så længe vil fremsætte et lovforslag om tilskud til de offentlige veje, og i den forbindelse kommer den højtærede finansminister med et forslag om en teknisk omlægning af benzinafgifterne og vel også af omsætningsafgifterne, men det er ikke det, sagen drejer sig om for os. Vi har ønsket en reform af hele motorlovgivningen. Det var vi alle sammen enige om i sidste folketingsår, men dette ønske er nu klart blevet afvist af finansministeren.

Mit parti kan ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse; vi ønsker at stemme imod.

Ninn-Hansen: At mit parti ikke ønsker at medvirke til denne lovgivning, er det ikke nødvendigt at begrunde nærmere; det er

vist tilstrækkeligt fremgået af de tidligere debatter. Jeg kan også henvise til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Holmberg nu kom med. Ved regeringens gennemførelse af dette lovforslag er der anlagt en videregående linje for beskatningen af de motorkørende, der viser den helt afgørende forskel mellem regeringens og vor opfattelse.

Den højtærede finansminister sagde ved anden behandling, at der ikke er så meget at diskutere, og det er også rigtigt. Når den højtærede minister ikke alene gør de uhenigtsmæssige midlertidige afgifter permanente, men desuden nægter at fremsætte et regeringsforslag om en samlet revision, er vi så langt fra hinanden, at der ikke er nogen grund til yderligere diskussion. Det konservative folkeparti erkender sit ansvar for gennemførelsen af de midlertidige afgifter; vi har stemt for dem, men det har aldrig været vor hensigt, at disse afgifter skulle være et blivende led i motorpolitikken. Helt andre hensyn, bl. a. hensynet til motor kørselens udvikling og erhvervslivet, kommer her ind i billedet, og det er disse hensyn, den højtærede minister ikke vil tage, når han vil gøre tilfældige afgifter permanente i stedet for at gennemføre en samlet lovgivning på grundlag af en rent saglig vurdering af formålet og hensigtsmæssigheden med motorafgifterne.

Vi vil selvfølgelig i det omfang, det er muligt, forsøge at få den revision igennem, vi ønsker, men vi har ikke noget flertal bag os, og det er lykkedes for den højtærede finansminister at stække vingerne så grundigt på det radikale venstre og på retsforbundet, at vi ikke har nogen udsigt til at vente hjælp derfra. Derfor må vi altså af finde os med en dårlig lovgivning på dette område.

For vort vedkommende kan vi ikke tage noget medansvar for, at den nuværende tilstand skal fortsætte. Vi finder det uheldigt, at vi vedblivende skal have hele uklarheden mellem motorafgifternes faktiske størrelse og anvendelsen af midlerne til vejudgifter. Lovene viser her så at sige noget andet end det, administrationen går efter. Vi kan heller ikke tage noget ansvar for, at vi på dette, synes vi, vigtige område skal fortsætte med en forældet lovgivning. Ansvar for herfor er regeringens og regeringens alene,